

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Факультет економіки та управління
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота з економічної теорії:
“ Інвестиційний клімат в Україні та його вплив на інвестиційну діяльність”

Виконала студентка
групи ЕПП-22 Бабій Наталія

Перевірила:
Вірковська АА.

Національна шкала _____

Кількість балів: _____

Оцінка: ECTS ____

План курсової роботи з економічної теорії

На тему « Інвестиційний клімат в Україні та його вплив на інвестиційну діяльність »

Студентки групи ЕПП-22

Бабій Наталії

Науковий керівник: к.е.н., Вірковська А.А

План

Вступ

1. Теоретичні основи дослідження інвестиційного клімату в Україні *та інвестиційної діяльності.*
2. Аналіз сучасного інвестиційного клімату в Україні *(2006-2016 р.р.).*
3. Шляхи та засоби сприяння інвестиційному клімату в економіці України *національній економіці.*

Висновок *к.е.*

Замвержено 21.04.2017р.

План

Вступ

1. Теоретичні основи дослідження інвестиційного клімату та інвестиційної діяльності.
2. Аналіз динаміки сучасного інвестиційного клімату в Україні (2006-2016 рр.)
3. Шляхи та засоби сприяння інвестиційному клімату в національній економіці.

Висновки

Вступ

Актуальність теми. Практика іноземних країн доводить користь залучення інвестиційних коштів. Україні як посткомуністична країна має ряд негативних факторів, що не дозволяють нам це зробити. До них належать: відсутність належного інвестиційного клімату в країні; недосконалий ринковий механізм економіки; нестабільна політична ситуація; низька ділова та професійна кваліфікація підприємців; нецікаві інвестиційні проекти, через це з'являється недостатня кількість зацікавлених як вітчизняних, так і іноземних партнерів. Окрім цих факторів на інвестиції ще впливають податкова система, відсутність страхового полісу на вкладені кошти, висока монополізація та високий рівень інфляції.

Основним мотивом присутності цих факторів є відсутня чітка державна політика щодо економічного розвитку, а також відсутність залучення інвестицій (як іноземних, так внутрішніх) зокрема. Таким чином ця різниця у розвитку європейських країн залишає мало шансів для менш успішних країн, так званих аутсайдерів для залучення іноземних коштів. На даному етапі від ефективної інвестиційної політики залежать виробничий стан на підприємствах, технічна оснащеність основних фондів, можливість структурної перебудови економіки, вирішення певних проблем у соціальній та екологічній сферах. Інвестиції є фундаментом у розвитку підприємств, окремих галузей та економіки повністю. В зв'язку з економічною нестабільністю інвестиційна діяльність в Україні значною мірою зменшилась. Попит на інвестиції впав набагато швидше, ніж виробництво валової продукції. Основною причиною цього є те, що інфляція значною мірою знецінює залучені інвестиційні кошти.

Один з очевидних фактів є те, що Україна в боротьбі за інвестиції не може конкурувати з більшістю пострадянських країн не тільки Європи, а й Азії.

На сьогодні інвестиційний клімат в Україні можна характеризувати за певними параметрами. З однієї сторони, спостерігаються позитивні зміни, адже обсяг інвестиційних коштів повільно збільшується, а з іншої – Україна є в списку країн, які мають найменшу інвестиційну зацікавленість.

Міжнародні інвестиції співвідносяться з внутрішньою економічною ситуацією в країні. Україна досі експортує товари з найнижчою вартістю, і 75% з них – у країни колишнього Радянського Союзу. Це говорить про те, що не відбулися внутрішні трансформації економіки. Щоб здійснити заплановані зміни необхідним є залучення іноземних коштів, які дозволять запровадити нові технології виробництва та дадуть змогу виготовляти продукцію, яка буде конкурентоспроможною на світовому ринку.

Економіка України майже на 52% характеризується як "тіньова". Основною причиною є слабкість державних інститутів та недосконала законодавча система.

Об'єктом дослідження курсової роботи є інвестиційний клімат України, предметом – фінансові, економічні та правові фактори впливу на інвестиційний клімат.

Мета курсової роботи – роль інвестиційного клімату України у розвитку національної економіки та пошук шляхів його поліпшення.

1. Теоретичні основи дослідження інвестиційного клімату та інвестиційної діяльності

Останнім часом у наукових статтях, на різних ієрархічних рівнях управління та засобах масової інформації часто координують поняттям "інвестиційний клімат". Для того, щоб зрозуміти його значення, потрібно на початку дізнатися, що мають на увазі під такими поняттями як "інвестування", "інвестор", "інвестиційна політика", "інвестиційний процес" та інші. Перед тим як розглянути інвестиційний клімат, розглянемо більше детально зміст попередніх визначень.

Інвестування – це діяльність, яка передбачає вкладення певної суми коштів та в подальшому отримання дивідендів протягом певного періоду часу.

Інвестор – це особа або комерційна установа яка має кошти вільні кошти і хоче забезпечити їхній рух з метою їхнього примноження та збереження.

Інвестиційна політика – це комплексні урядові рішення які визначають сферу спрямування та використання капітальних вкладень.

Інвестиційний процес – це значний обсяг робіт (етапи, процедури, операції) щодо здійснення інвестиційної діяльності, який включає такі основні фази: визначення об'єкта інвестування, залучення фінансових коштів, здійснення контролю за їх використанням.

Інвестиційний клімат — це сукупність політичних, соціально-економічних, фінансових, соціально-культурних, організаційно-правових і географічних факторів, які притаманні певній країні і визначають її привабливість для іноземного інвестора.

Економічний термін «інвестиційний клімат», може визначити ту систему факторів, в якій відбувається інвестиційний процес, і на основі цього окреслені ефективні напрямки інвестування. Він включає в себе:

- стан економіки;
- соціально-економічну стабільність;

- законодавчу базу;
- рівень інвестицій в інфраструктуру;
- розвиток продуктивних сил;
- грошово-кредитну і фіскальну політики;
- інвестиційну активність населення.

На формування стану інвестиційного клімату, впливає цілий ряд чинників: політичні, соціальні, економічні, культурні, історичні, адміністративні, правові та географічні, характерні для конкретної країни, що приваблюватиме інвестиції вітчизняних та зарубіжних інвесторів.

Тобто інвестиційний клімат – це ряд факторів з якими стикається інвестор при прийнятті рішень щодо інвестування.

Основні чинники для створення інвестиційного клімату є:

- 1) політична воля влади (створення загальних умов для інвестицій, фінансового регулювання, стабілізації фінансових вкладень в країні або регіоні);
- 2) законодавче поле інвестиційної діяльності;
- 3) стан ринку інвестицій (фондові біржі, доступність інфраструктури);
- 4) статус іноземних інвестицій (іноземні інвестиції , іноземні інвестиції та спільна інвестиційна діяльність, наявність вільної економічної зони);
- 5) державні фінансові і кредитні установи (банки, рівень розвитку банківських установ та системи небанківських фінансово-кредитних установ);
- 6) рівень розвитку виробничої потужності;
- 7) рівень інвестицій в регіоні;
- 8) інвестиційна діяльність населення (національна програма для приватного сектора, реструктуризації власника, заохочення інвестора) .

Інвестиційний клімат дуже динамічний і змінюється в кращу сторону або в гіршу. У зв'язку з цим необхідно стежити за інвестиційним кліматом в різних країнах.

2. Аналіз динаміки сучасного інвестиційного клімату в Україні (2006-2016 рр.)

На даному етапі українській економіці потрібен значний обсяг як внутрішніх, так і зовнішніх інвестицій. За підрахунками Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, багато європейських компаній мають бажання інвестувати Україну, але вони не роблять це через високі ризики.

Реалізація цього завдання потребує великої концентрації інтелектуальних, матеріальних, фінансових і природних ресурсів для соціально-економічного розвитку. Крім того, існують значні труднощі, пов'язані з практичною реалізацією інвестиційної активності в Україні.

Аналіз тенденцій міжнародних фінансових ринків і глобальних пріоритетів змін різних секторів економіки вказують на активацію капіталу переливання в глобальному масштабі. У цих умовах українські компанії повинні брати активну участь в цих процесах, незважаючи на все це, вони повинні бути одержувачами капіталу.

Слід зазначити, що існує багато критеріїв, що визначають інвестиційну привабливість країни. Основними з них є наявність освічених кадрів, дешевої робочої сили, великий споживчий ринок, позитивна динаміка економічного зростання. Ці критерії певною мірою відповідають вітчизняній економіці. Однак, незважаючи на важливу роль цих позитивних тенденцій, немає ніякої гарантії, що високий зріст триватиме і в майбутньому, і забезпечить якісні зміни у всіх сферах життя суспільства. Існує багато інформації про ресурсний потенціал української економіки.

Наявні переваги інвестування в Україні:

- високий рівень наукових досліджень і розробок в багатьох областях науки і техніки, а також наявність значного науково-технічного потенціалу;
- людський капітал є ключовою конкурентною перевагою української економіки;

- заробітна плата в Україні значно нижче, ніж в розвинених країнах;
- український ринок швидко зростає;
- хороша інфраструктура. Є трубопроводи, транзитні термінали, залізничні дороги і дороги, електричні мережі, порти;
- є запаси багатьох видів сировини і матеріалів;
- сприятливий клімат України (немає торнадо, цунамі, посухи, небезпечних комах, стихійних лих);
- варто зазначити що є земельні, лісові та водні ресурси; надра і родючі ґрунти;
- більше ніж 60% сільськогосподарських земель є високоякісним родючим чорноземом;
- вигідне географічне розташування і прямий кордон з Європейським Союзом.

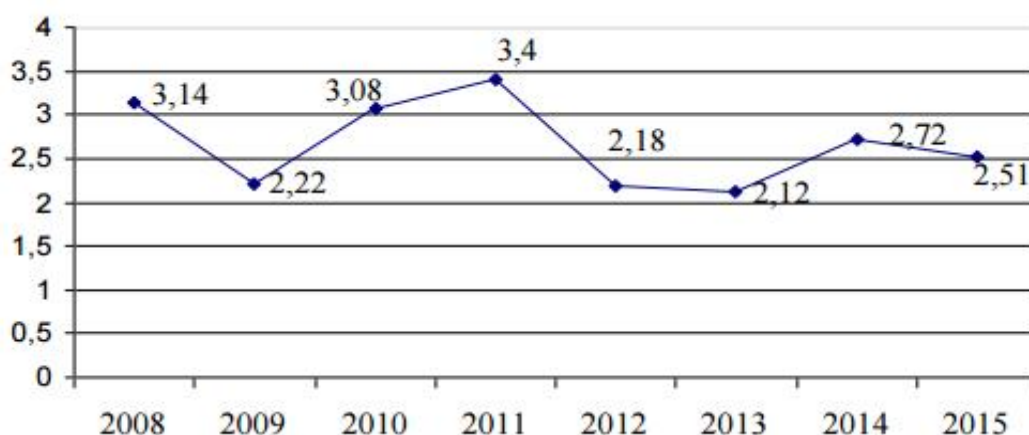

Рис. 2.1 Динаміка інвестиційної привабливості України

Українська економіка завжди була приваблива для іноземних компаній та інвесторів. Розширюючи свою діяльність, інвестиційний ринок України обіцяє високий прибуток, але присутній ризик залишитись з нічим затьмарює всі можливі плюси .

Індекс Інвестиційної привабливості України є оцінкою, яку присвоює нам Європейська Бізнес Асоціація, що заснована на регулярному моніторингу бізнес-клімату з боку вищих посадових осіб компаній-членів асоціації. Як

показано на рис. 2.2. у 2015 р. практично нічого не змінилося в порівнянні з 2012-2014 рр. – 2,51 балів із 5. Найвищий Індекс інвестиційної привабливості України був у 2011 році – 3,4 пункти, а потім він поступово зменшувався. Найнижче значення було зафіксовано в 2013 році. І у 2016 році інвестиції мали тенденцію до зменшення.

Рис.2.2 Обсяг прямих іноземних інвестицій, млрд. дол.

Дані, які взяті з державної служби статистики свідчать проте, що у січні – червні 2015 року в економіку України іноземні інвестиції сягнули 1042,4 млн. дол. США та вибули 351,3 млн. дол. США прямих інвестицій (акціонерний капітал). Капітал який зменшився з переоцінки, втрат та перекласифікації, у підсумку Державної служби статистики, за цей період склав 3604,0 млн. дол. США .

Кількість, з початком інвестування вкладених інвестицій в економіку України на 30.06.2015 року склала 42851,3 млн. доларів США. Якщо розрахувати на одну особу населення України, то це складає 1000 доларів США.

Десяткою основних країн-інвесторів, які найбільше інвестують в Україну і на яких припадає більшість від загального обсягу інвестицій, а це 83% –

складають Кіпр – 12274100000 \$, Німеччина - 5489,0 млн. \$, Нідерланди - 5108,0 млн. \$, Російська Федерація - 2685600000. \$. Австрія – 2354300000 \$, Великобританія – 1953900000 \$, Віргінські Острови (Великобританія) – 1872600000\$, Франція – 1539200000 \$, Швейцарія – 1371200000 \$ та Італія – 966600000 \$.

Рис.2.3 Розподіл прямих іноземних інвестицій в Україну за основними країнами-інвесторами (у % до загального обсягу)

У порівнянні з іншими містами країни: Дніпро, Донецьк, Харків, Луганськ, Львів, Одеса, Запоріжжя , Полтава , Івано-Франківськ вважаються найбільш привабливими та мають високий відсоток залучених коштів. Проте лідером залишається місто Київ, інвестиції якого складають – 93,7 відсотка від всіх залучених коштів.

Це призначення прямих іноземних вкладів і серйозних інвестицій в регіональному розрізі не сприяє рівномірному соціально-економічному розвитку регіонів і збільшує подальше нарощування розриву в їхньому розвитку.

Рис.2.4 Розподіл прямих іноземних інвестицій за регіонами

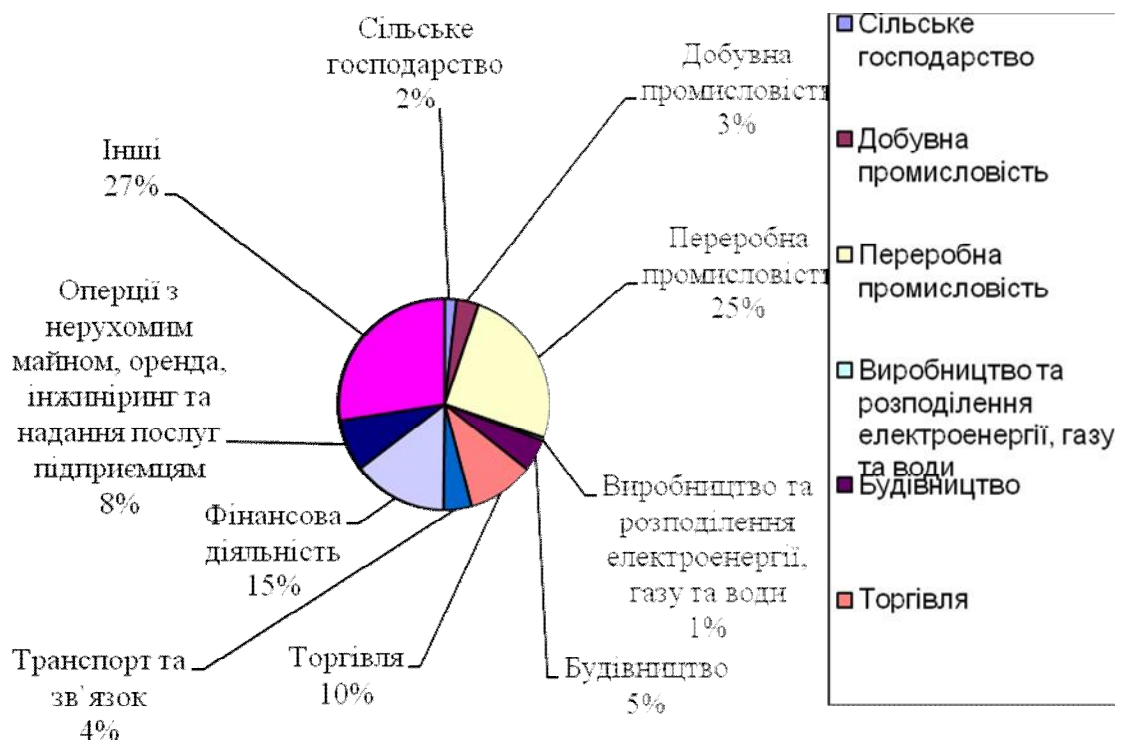

Рис. 2.5 Інвестиції у галузевому розподілі за 2015-2016 рр.

У галузевому розрізі найбільш привабливими для іноземних інвесторів залишаються переробна промисловість - (25%), фінансова діяльність - 15% торгівля (10%) та операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг та надання послуг підприємцям (8,0%).

Але якщо фактично, то основними сферами фінансової роботи за розмірами залучення серйозних вкладень в січні-червні 2015 року залишаються: індустрія та промисловість - 33700000000. грн., будівництво - 15,0 мільярдів. грн., інформаційна діяльність та телекомунікації - 14500000000. грн., сільське, лісове та рибне господарство - 9400000000. грн., оптова та роздрібна торгівля; налагодження автотранспортних засобів і мотоциклів - 7600000000. грн., автотранспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська робота - 6,0 мільярдів. грн., операції з нерухомим майном - 3800000000. грн.(привабливість не відповідає реальності).

Історично, інвестиційний клімат України характеризується мінливим бізнес-середовищем. Існує величезна розбіжність між офіційною статистикою і справжніми реаліями. Українська грошова одиниця – гривня втратила 70% власної ціни впродовж 2014 і 2015 рр., але в подальшому втримала цю позначку і в тому числі навіть повернула кілька відсотків від її ціни в декілька перших місяців літа 2016 року. Ринковий сектор, як передбачалося, повернув з реального сектору економіки особистий багатий збір, тобто більше 60000000 тонн. Прямі іноземні вкладення в Україну зросли більше ніж на 60%, або ж 1300000000 \$ USA в першому кварталі 2016 з сільськогосподарським та ІТ-сектором

Україні значно покращилися перспективи залучення іноземних коштів, в зв'язку з чим Україна піднялася на 69 сходинок вгору і зайняла 83 місце з-поміж 189 країн світу.

Покращення місця у рейтингу відбулося завдяки стрімкому покращенню показника "реєстрації підприємств". Збільшення показника пояснюється тим, що в країні відбулося спрощення процедур відкриття бізнесу, зменшилася кількість процедур, часові та грошові витрати, спростилися умови отримання реєстраційних документів, ліцензування та реєстрації підприємницької діяльності.

Значно поліпшився показник "отримання дозволів на будівництво", який відстежуватиме процедуру, затрати фінансів та часу, що необхідні для будови споруди. Процедура охоплює одержання важливих документів (погодження, дозволу, сертифікату) та реєстрація новозбудованих об'єктів.

Позитивні кроки які сприяють розвитку цього напрямку вже зроблені:

1. Зараз в Україні створено правовий фон для інвестування і становлення державно-приватного партнерства. Законодавство України визначає гарантії роботи для трейдерів, фінансове та організаційне підґрунття реалізації державно-приватного партнерства в Україні.

2. На території України до зарубіжних вкладників використовується державний режим інвестиційної роботи, тобто дані рівні обставини роботи з національними інвесторами. Зарубіжні вкладення в Україні не підлягають націоналізації.

3. Для збільшення оборони зарубіжних вкладень Законодавством України від 16.03.2000 № 1 547 ратифікована Вашингтонська Конвенція 1965 року про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами.

4. Підписано і ратифікована Верховною Радою України міжурядові угоди про сприяння та взаємну обороні вкладень з більше ніж 70 державами світу.

Урядом і Президентом України виконуються кроки по створенню якісно нових умов ведення бізнесу, які зобов'язані гарантувати відновлення економіки України, сприяти її розміреному розвитку та активізації інвестиційної діяльності.

3. Шляхи та засоби сприяння інвестиційному клімату в національній економіці.

Україна містить величезний споживчий ринок. За рівнем промислового виробництва Україна посідає одну з основних ланок в світі, зокрема з видобутку руди і виробництва сталі. Багатообіцяючими вважаються чорна та кольорова металургія, які формують практично чверть всього промислового виробництва: машинобудування, хімічна промисловість та нафтохімічна галузі, легка індустрія.

Отже, для ефективного використання зазначених умов і в загальному всіх плюсів якими наділена наша країна, потрібно підвищити рівень інвестиційної привабливості, тобто створити хороший інвестиційний клімат зі сторони держави, основним у цій справі є необхідність здійснити відповідні заходи .

Одним з першочергових заходів вважається досягнення національного порозуміння між управлінським рівнем різних структур, соціальних груп, політичних партій та соціальних організацій. А ще необхідно покращити правову та нормативну базу країни, спрямованої на утворення та ефективне функціонування економіки.

Важливою умовою інвестиційної діяльності вважається помірний ступінь інфляції, так само як і можливість передбачити поведінку тарифів. В наслідок цього важливим завданням залишається проведення політичних дій, спрямованих на стале зниження інфляції та інфляційних процесів.

Якщо не прикласти зусилля щодо врегулювання проблеми муніципального боргу, то не можна всерйоз покращити імідж України в очах закордонних трейдерів.

Важливим критерієм є простота та зрозумілість системи оподаткування, яка задовольнятиме сподівання платників податків і дозволить дотримання інтересу країни. Надзвичайно важливо закінчити практику безконтрольного та

безлімітного внесення поправок до податкового законодавства. Поправки до законів, погіршують стан платників податків, правки мають вноситися строго відповідно до регламенту. Потрібно ще зробити краще інформування платників податків.

У короткі терміни треба втілити в життя важливі фактори та реструктуризувати банківську систему: збільшити прозорість банківської системи, система банківський нагляд та його поліпшення, запобігання руйнування банків, мотивація підвищеної кваліфікації менеджерів у банках, розвиток свіжої системи обліку бухгалтерів, що базується на інтернаціональних засадах.

Чудовим методом зменшення масштабів корупції вважається подальша лібералізація, лімітування ймовірностей втручання держслужбовців у внутрішні процеси, зменшення сфери адміністрування і регулювання. Тут же , необхідно розробити максимально звичайні і прозорі процедури виконання адміністративних функцій, а ще контролю за їх виконанням. Потрібно по черзі ліквідувати плутанину і суперечливість в законодавстві, бо є можливість шахраям тлумачити по різному закони, що дозволяє уникнути відповідальності.

Треба приділити особливу турботу захисту прав інтелектуальної власності. Потрібно не тільки відстоювати зареєстровані торгові марки, видані патенти, а втілити в життя захист від підробки продукції, та ще встановити переслідування за самовільним впровадженням торгової марки, це не враховано законодавством, а також постаратися збільшити ефективність роботи правоохоронних органів у цій сфері.

Наприклад з усіх боків повинна розвиватися конкурентоспроможність. Важлива ліквідація обмежень на підприємницьку діяльність і створення рівних умов для суб'єктів господарювання.

Потрібно полегшити процедури організації бізнесу. В даний момент необхідні велика кількість інстанцій та дозвільних документів що сповільнює розвиток малого та середнього бізнесу. Треба зробити технологію, яка

базуватиметься на принципі, що бізнесменів досить піти в одну інстанцію і за порівняно короткий проміжок часу, який вимірюється декількома днями, він може отримати дозвіл або ж виразно аргументовану відмову.

Також, я вважаю що важливим фактором інвестиційної привабливості України є підписана угода про асоціацію з ЄС ,це відкриває для нас зону вільної торгівлі , тобто збільшення ринків збуту , що веде за собою збільшення обсягів виробництва .Тобто українські підприємства стають рентабельними для закордонних інвесторів . Тому як тільки ми втілимо в реальність всі реформи на яких наполягла євро комісія це дозволить значною мірою збільшити потік іноземних коштів в Україну ,крім цього ми повинні забезпечити відповідну правову базу про яку йшлося раніше.

Перераховані швидше умови вдосконалення інвестиційної привабливості в країні відповідають ідеї яка соціально-орієнтована на ринкову економіку. Якщо виконати та дотриматись цих умов з боку управлінських рішень то Україна встановиться як демократична держава з розвиненою економікою, промисловістю, сільським господарством і науково-технічним комплексом. Забезпечення стійкого розвитку економіки дозволить значно підняти рівень життя населення: поліпшиться система охорони здоров'я ,рівень освіти, охорона природних ресурсів і навколишнє середовище, однакові можливості застосування соціальних благ для всього населення тобто відсутність різниці між верствами населення забезпечить дуже привабливий інвестиційний клімат в Україні.

Висновки

Зміст наданої курсової роботи, присвяченої вивченню інвестиційного клімату України, що є актуальним у наш час.

В ході проведених вивчень я прийшла до висновків:

1. Під інвестиційним кліматом усвідомлюємо положення правового, фінансового, соціально-економічного і суспільно-політичного середовища в межах країни, який визначає той чи інший рівень привабливості для вкладень.

2. В даний час домінують негативні оцінки наявного інвестиційного клімату України фахівцями та науковцями співробітниками. Це вимагає ґрунтовного наукового вивчення, розробки та реалізації ряду заходів щодо його поліпшення.

3. Інвестиційний клімат все ще незадовільний, хоча реформи запущені а в наслідок цього управління інвестиційними процесами в країні дуже важке, і з цього інвестиційна робота в умовах занепаду вважається слабкою; політичні діячі - нестабільні, власне це пов'язано із законодавчою основою та податковою політикою;

4. Напрямок інвестиційних процесів, їх характер, напруженість і результативність, а ще управління ними залежить від інвестиційного клімату, що сформувався в державі, тобто від таких станів як правовий, фінансовий, соціально-економічний і суспільно-політичний середовищ та в їхніх межах, зумовлює той або ж інший рівень привабливості для вкладень.

Поки Україна не зробить сприятливого інвестиційного клімату, тобто критерій, при яких українські - і зарубіжні інвестори не будуть зацікавлені - то ми не зможемо процвітати, Україна обіляє сама себе, оскільки зі збільшенням потоку коштів в державу збільшиться кількість підприємств таким чином зросте число податків в державну казну. Якщо український бізнес не перестане продовжувати працювати в тіні, то ніяких змін в інвестиційному кліматі не відбудеться, а ситуація навіть ще погіршиться.

5. Базою яка мотивує закордонного інвестора на розміщення грошових коштів в іншій країні є : як найнижчі витрати (вартість робочої сили, особливо податкової системи, субсидування, якість інфраструктури, в що кількості грошового ринку); здатності збуту продукції (характеристики районного ринку, зокрема потенціал його підйому, інтернаціональна відкритість країни); особливості культури, мови, політичного ризику в країні.

Таким чином, одним з домінуючих напрямків вдосконалення інвестиційного клімату можемо назвати становлення ринку грошових коштів, а також встановлення ефективного банківського сектора, а ще фондових та страхових ринків. Одним з провідних моментів є забезпечення сприятливого інвестиційного клімату, створення надійної стабілізації економіки та виведення її на шлях стійкого підйому вважається впровадження ринкових реформ. Йде мова про утвердження необхідної кількості змін, які мають забезпечувати в можливості фінансове становлення на самодостатній ринкової базі.

6. Урядові країни належить гарантувати ефективне використання муніципального майна, земельні, лісові та водні ресурси, надра, повітряний простір, нерухомість та пакети акцій, що залишаються в державній власності. Всі ці багатства повинні працювати на економіку, давати вигоду державі.

Політичне діяння країни повинно бути зосереджене на формуванні в економіці ефективного конкурентного середовища, забезпечення глибокого вільного функціонування ринків, енергоносіїв та сільгоспсировини, транспортних та комунальних пропозицій, інших сфер фінансової роботи, виправлення диспропорцій у механізмах ціноутворення.

Таким чином, недосконалість нашого законодавства значною мірою погіршує ситуацію з вкладеними коштами , його необхідно вдосконалити в належних інструкціях:

1) створити ефективні закони, що регламентують роботу банківських утворень, з урахуванням міжнародних норм і традицій в банківській практиці;

2) встановити ліміт втручання держави в сферу особистих інтересів приватних банків в рамках встановлених законодавством;

3) узгодити норми банківського законодавства з нормами інших секторів економіки та їхнім правовим забезпеченням;

4) надати чітку правову фіксацію структури і функцій фінансово-кредитної системи, її значень, складових, кваліфікувати головні напрямки.

Отже, використання всіх запропонованих комплексів поліпшать становище інвестування і піднімуть рейтинг України у світі.

Список використаної літератури

1. Борщевський В., І.Гурняк, М. Дацишин, О. Мегеда, О. Мостіпан, Р. Нижник, В. Ткаченко Зовнішні інвестиції як ресурс для місцевого розвитку: Посібник // . — К.: Інститут Реформ, 2005. — 74 с.
2. Борщевський В., М. Дацишин, Р. Нижник, В. Проскурін, В. Ткаченко Планування місцевого економічного розвитку: можливості та загрози: Посібник // . — К.: Інститут Реформ, 2005. — 66 с.
3. Борщ Л.М. Інвестиції в Україні: Стан, проблеми і перспективи. — К.: Знання, 2002. — 318 с.
4. Бутузов В.М. Правові та організаційні засади функціонування інститутів спільного інвестування в Україні: Дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / Національна академія внутрішніх справ України. — К., 2000. — 224 с.
5. Віторт Т.В. Інвестиції та економічне зростання: взаємозв'язок у перехідній економіці — Х.: Харківський національний ун-т ім. В.Н. Каразіна, 2002. — 163 с.
6. Вдович П., Григоренко Ю., Гурняк І., Проскурнін В., Ревчук К. Практичні аспекти інвестиційної політики на місцевому рівні. — К.: Інститут реформ, 2003.
7. Гальчинський А., Львовчкін С. Становлення інвестиційної моделі економічного зростання України // Економіка України. — 2004. — №6. — С. 4–11.
8. Гайдис Н.М. Інвестування: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Національний банк України; Львівський банківський ін-т.— Л., 2002.—271 с.
- Губський Б.В. Інвестиційні процеси в глобальному середовищі. - К., 2000
9. Гуторов О.І. Інвестування: Навч. посібник для студ. екон. спец. в

аграрних вищих навч. закл. 2-4 рівнів акредитації / Харківський національний аграрний ун-т ім. В.В.Докучаєва. — Х., 2003. — 293 с.

10. Данілов О.Д., Івашина Г.М., Чумаченко О.Г. Інвестування: Навч. пос. — К.: Видавничий дім “Комп’ютерпрес”, 2001. — 364 с.

11. Данілов О.Д., Івашина Г.М., Чумаченко О.Г. Інвестування: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Державна податкова адміністрація України; Академія держ. податкової служби України. — К.: Вид. дім “Комп’ютерпрес”, 2001. — 364с.

12. Козик В.В., Федоровський В.А. Оцінка ефективності інвестиційних проектів // Фінанси України. — 2001. - №4. — С.59 – 65.

13. Котаюпов В.Ю. Инвестиционный потенциал хозяйственной деятельности: макроэкономический и финансово-кредитный аспекты. Учебное пособие. - М.: МГИМО-Университет, 2004. — 320 с.

14. Коноваленко В. “Інвестиційний клімат”: хто платить, той і замовляє музику // Дзеркало тижня. — 2006. — №40. — с.11.

15. Козаченко Г.В., Антіпов О.М., Ляшенко О.М., Дібніс Г.І. Управління інвестиціями на підприємстві. — К.: Лібра, 2004. — 368 с.

16. Лесечко М.Д., Черемис А.О., Черемис О.М. Інвестиційний клімат: теорія і практика: Моногр. / За заг. ред. А.О. Черемиса. — Л.: ЛФ НАДУ, 2001. — 160 с.

17. Лудченко Я.О. Оцінка економічної ефективності інвестицій з урахуванням ризиків: Дис... канд. екон. наук: 08.06.02 / Національний транспортний ун-т. — К., 2001. — 335 с.

18. Лапыгин Ю.Н., А.А.Балакирев Инвестиционная политика: Учеб.пособ. / и др.; Под ред. Ю.Н.Лапыгина. —М.: КНОРУС, 2005. — 320с. 2 экз.

19. Музиченько А.С. Інвестиційна діяльність в Україні.-Львів,2003,

198 с.

20. Нешитой А.С. Инвестиции: Учебник. – 4-е изд., перераб. и доп. – М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков и К°», 2006. – 376 с.

21. Омельченко А.В. Правове регулювання іноземних інвестицій в Україні. - К., 2001. 190 с.

22. Пересада А.А. Інвестування: Навч. посібник / Київський національний економічний ун-т. — К.: КНЕУ, 2004. — 252 с.